

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

3. Miejscowość

NIECHLÓW

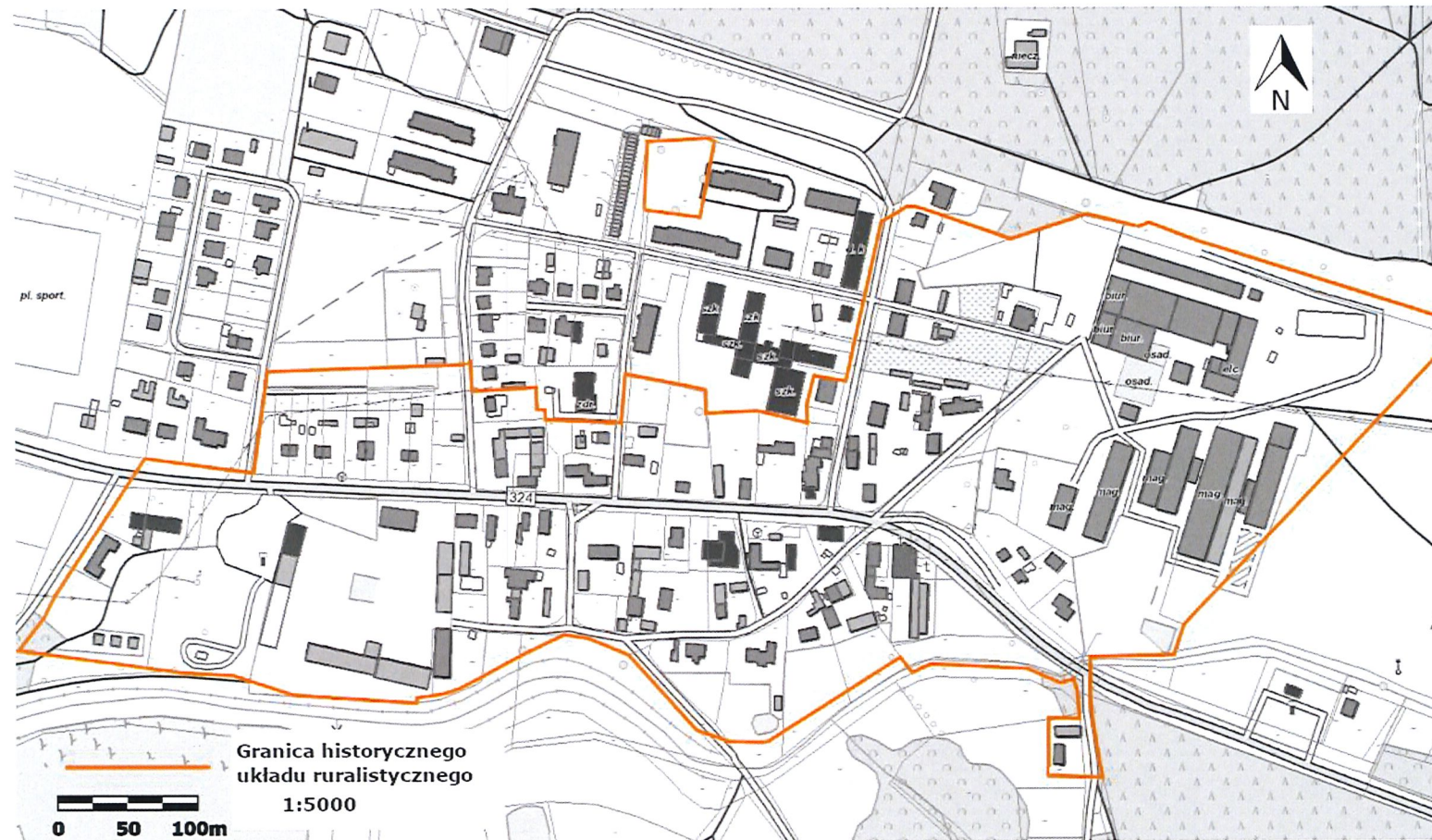
1. Nazwa

HISTORYCZNY UKŁAD RURALISTYCZNY WSI

2. Czas powstania

1310 r.; XIX w.; pocz. XX w.

9. Materiały graficzne

4. Adres (ulica, nr posesji)

obszar wsi

5. Przynależność administracyjna

województwo dolnośląskie

powiat górowski

gmina Niechlów

6. Współrzędne geograficzne

N: 51°41'16", E: 16°22'15"

7. Użytkowanie obecne

mieszkalne
rolnicze

8. Stan zachowania

3

10. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie

Nazwy: Nechlaw (1310), Nichelow (1320), Nechlin (1359), Nechlin, Nechlyn (1360), pago Nechlau (1670), Nechel (1687/1688), Nechlau (1791, 1830, 1845-1945)

Historia: Wieś o metryce średniowiecznej (pierwsze wzmianki – 1310 r.). W 1765 r. stanowiła własność barona von Hock. Wówczas wśród mieszkańców wsi wymieniano 1 kmiecia, 8 zagrodników, 5 wolnych zagrodników, 1 chałupnika. W k. XVIII w. dobra w Niechlowie należały do barona von Schlichting. W miejscowości odnotowano siedzibę szlachecką. Wieś była zamieszkiwana przez 2 służebnych kmieci, 6 wolnych, 8 omłockowych zagrodników, 1 chałupnika. Przed 1830 r. majątek stał się własnością hrabiego von Schweinitz. Wtedy też we wsi działała gorzelnia i utworzono szkołę ewangelicką, nie odnotowano siedziby szlacheckiej. Przed 1845 r. dobra przeszły na własność rodziny von Schlichting, a od 1934 r. do czasów II wojny światowej były w posiadaniu Wilhelma Wiktora Reichelta.

Od pocz. XX w. do l.30-tych XX w. w płn.-wsch. części miejscowości powstała fabryka zajmująca się przetwórstwem ziemniaków.

Po płn. stronie wsi poprowadzono linię kolejową Bojanowo- Góra -Głogów zapoczątkowaną w 1885 r. i rozbudowaną w 1906 r. z dworcem kolejowym w Niechlowie. Obecnie linia kolejowa oraz dworzec nie istnieją.

Niechlów jest dużą wsią będącą siedzibą Gminy. Historyczny układ ruralistyczny tworzą zabudowania wsi ułożone wzdłuż drogi głównej, znajdująca się w płn.-wsch. części miejscowości fabryka przetwórstwa ziemniaków oraz zabudowa ułożona w płn. części miejscowości, na zach. od fabryki, w rejonie drogi wiodącej do dworca – dzisiejsze: ul. Dworcowa i wsch. część ul. Szkolnej. Historyczną zabudowę wiejską tworzą, ułożone luźno przy drodze zagrody oraz budynki mieszkalne i gospodarcze z k. XIX, pocz. XX w. Są to skromne obiekty murowane o prostych, zwartych bryłach, oparte na rzutach wydłużonych prostokątów, kryte stromymi dachami dwuspadowymi, z pokryciem z dachówki karpiówki w kolorze ceglonym matowym lub dachówki zakładkowej, o elewacjach wykonanych tynkiem lub ceglanych. Na zach. krańcu miejscowości, po pld. stronie drogi głównej ułożony jest zespół dworsko – folwarczny stanowiący dominantę przestrzenną w krajobrazie. Zabudowania folwarczne, pochodzące z k. XIX i pocz. XX w. rozlokowane są wokół czworobocznego dziedzińca. Po płn. stronie majdanu, przy drodze znajduje się dwór o XVIII w. korzeniach, przebudowany w pocz. XX w. Po przeciwnej stronie drogi głównej, poza podwórzem, znajdują się cztery budynki mieszkalne (dwojaki) przynależne do folwarku. Droga główna, na wysokości folwarku, ze szczytkowo zachowaną aleją. Zakłady Przemysłu Ziemniaczanego zajmują rozległy teren. Stanowią one dominantę w krajobrazie miejscowości. Obiekty historyczne w dużej części zostały przebudowane. Zachował się dom mieszkalny zarządcy zakładów, pochodzący z 1927 r (ul. Szkolna 2). Na terenie fabryki zlokalizowane są współczesne obiekty. W zabudowie miejscowości wyróżniają się okazałe budynki mieszkalne, wielorodzinne pochodzące z l. 20-tych XX w. (ul. Dworcowa – Szkolna). W płn. części miejscowości ułożony był cmentarz ewangelicki z poł. XIX w. Obecnie na terenie tym znajduje się boisko sportowe z zachowanym starodrzewem.

Po zach. stronie miejscowości, przy drodze do Klimontowa ułożony jest krzyż pokutny.

Istniejące zagrożenia, postulaty konserwatorskie, bibliografia, źródła, materiały kartograficzne w zał. nr 1.

11. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

12. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

mgr Beata Basa Miodyńska
sierpień 2024 r.